

Benő Attila

Sámán ráolvasó

*Jöjj, más fényből vétett lélek
– közeledben távlat éled.*

*Jöjj, a fölvérző képet gyógyítsd meg,
és adj új nevet a nevenincsnek.*

*Adj még lángot a parázsnak,
új izzást a test hamvának,*

*erőt elengedni, kinek távozni kell,
élni, újra lépni – szakadozott hittel.*

*Ha billen a mérleg, vész az arány,
tisztuljon belső úttá a talány.*

*Segíts őrizni, ami még maradt,
az omladó égboltozat alatt,*

*amíg eljön a nemvárt másnap,
a szavakon túlit átadva másnak.*

(Ismétlődő jel)

*A JEL-ben először
egy kép töredékét látod,
majd a benned izzó,
fö-l-föllángoló világot.*

*A jel kezdetben mintha csak
irányjelző tábla lenne,
de tükörré lesz mindenkor:
arcod mása villan benne.*

(Ítélet)

*Szólásra emelkedik a fehér egyenruhába öltözött
(szárnya nincs):*

*„Egyetlen vádpont:
belső képek, látomások hűtlen kezelése.”*

Üres a bírói szék.

Légy mászik a boltív díszes rácsán.

*Az ítélet elmarad.
Felmentés nincs.*

(Versvilág)

*Isten félbehagyott költeménye a világ,
amely folyton tovább írja önmagát.*

*Kusza, zűrzavaros mondatokba sodródik,
amíg eljut az utolsó sorokig,*

*mikor megvilágosul a szöveg-kísérlet,
vagy minden betű elsötétül végleg.*